

over, at vi også på det her punkt har en lovgivning, hvor de, der har foreslået den, og de, der taler for den, egentlig har som maksimal argumentation for, at det her skal gennemføres, at det ikke skal føre til forringelser.

Det er alligevel lidt tankevækkende. Jeg ved godt, at det er denne her manøvre, der kun er knyttet til det, men i virkelighedens verden havde vi jo brug for at få en stærkere naturbeskyttelse og en stærkere indsats i de kommende år, end vi sådan set i dag har lovgivningsmuligheder for.

Kl. 20.05

Men så tilbage til den manøvre, det her handler om: Det er også et af de tre, fire lovforslag, vi arbejder med i dag, hvor jeg vil sige, at her er jeg egentlig ked af det, der foregår, for jeg føler mig overbevist om, at både på lang sigt og i hvert fald på mellemlang sigt vil det her føre til forringelse af naturbeskyttelsen, fordi amterne har taget den her opgave rimelig alvorligt, tit i konflikt med kommunale myndigheder, og jeg har meget svært ved at se, at det stort set at flytte området ud til kommunerne vil føre til andet end forringelser.

Det er her, vi har to af de overordnede problemstillinger, som kommer ind i billedet. Det er spørgsmålet om den faglige bæredygtighed omkring beslutningerne, og det er det om armslængden, altså lige at være lidt væk fra de alt for snævre interesser, der kan være knyttet til forskellige beslutninger af økonomisk art.

Her falder især § 3-områderne også mig i øjnene. Det betyder ikke, at jeg er enig på de andre områder. Jeg er uenig i hele forslaget, men jeg synes, at hvis vi alligevel bruger den her debat til også at undersøge, om der er en vilje hos regeringspartierne til at lave en reparation osv., så vil jeg altså også bruge lidt krudt på at prøve at se, om § 3-områderne var noget, som regeringen ville kigge på under udvalgsarbejdet.

Jeg tror, at vi kan få os en grim forskrækkelse, kan man sige, hvis vi ikke gør os umage med den her manøvre, fordi vi faktisk har disse internationale forpligtelser, som jo gør, at vi skal leve op til 2010, at vi har Natura 2000 osv. Jeg ved godt, at der er en del af den øvelse, der ligger på det statslige niveau, det er jeg klar over, men det handler jo sådan set også om praksis ude i verden, og der er jeg generelt utryg ved lovforslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi går til den sidste i ordførerrækken, det er Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det med naturen er jo sådan en lidt underlig sag, for alle går ind for den, alle vil bevare den, og alligevel er det gået rigtig skidt. Det er måske der, hvor man må sige, at der også er brug for, at man tager nogle konsekvenser, som rækker ud over det at lovprise naturen i ord. Jeg ville jo ønske, at det var sådan, at en indsats for at sikre naturen i Danmark også rakte ud over de internationale forpligtelser, Danmark har påført sig selv, for det kunne der nok godt være brug for.

I forhold til det konkrete lovforslag er det jo sådan, at der er to gode grunde til at sige, at det her er dårligt for naturen. Den ene er, at man får den her udtynding, atomisering, af de faglige miljøer. Det er faktisk meget svært at forestille sig, at de kommuner, der skal administrere det her, vil kunne have den ekspertise, de vil få brug for på det her meget differentierede og forskelligartede område.

Den anden er jo, at hvor amterne faktisk har opfattet det her med naturbeskyttelse som en relativt vigtig opgave – det kan også hænge sammen med, at det er en af de få vigtige opgaver, som amterne har beskæftiget sig med og lagt vægt på – så er det helt klart, at det i kommunerne vil få en anden placering.

I modsætning til i amterne, hvor det kun i begrænset omfang har været i konflikt med andre målsætninger, så må vi jo sige, at selv om hr. Martin Lidegaard selvfølgelig har ret i, at i det lange løb kan naturbevaring godt vise sig at være en god forretning, så er der nok her og nu tale om, at det faktisk er udgifter, der er forbundet med det, og ting, man ikke kan gennemføre, fordi man skal beskytte naturen mod både trafik og transport og industri. Så det er måske meget godt at holde det her lidt væk fra kommunerne med det der armslængdeprincip.

Det er klart, som også andre har været inde på, at når det kommer til de her § 3-områder, så er problemet endnu større, netop fordi at hvor meget af det andet dog er beskyttet af internationale aftaler, internationale forpligtelser, lovgivning osv., så giver § 3 kommunerne administrativ mulighed for bare at lade være med at udpege disse områder.

Hvorfor skulle man pålægge sig selv den besværlighed at udpege de her områder? Jeg synes sådan set, at det ville være en meget naturlig re-